

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I., P., X.**, IČO: X., proti žalovanému: **J.** – správca konkurznej podstaty úpadcu S., R., so sídlom správcu: Z., X., o určenie pravosti pohľadávky vo výške 51 066 Sk, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 52 Cbi 65/2006-Pú-87 zo dňa 12. júna 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 52 Cbi 65/2006-87 zo dňa 12. júna 2007 v napadnutej časti trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len krajský súd) vo veci určenia pravosti pohľadávky prihlásenej v konkurznom konaní rozhodol tak, že pohľadávka žalobcu vo výške 51 066 Sk je oprávnená a považuje sa za zistenú ako pohľadávka I. triedy. Zároveň uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 10 000 Sk a trovy právneho zastúpenia vo výške 7112 Sk na účet právneho zástupcu žalobcu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 23.8.2006 domáhal určenia pravosti pohľadávky vo výške 51 066 Sk, ktorú si prihlásil prihláškou zo dňa 10.2.2006 do konkurzného konania na majetok úpadcu S. R., A., R. (ďalej len úpadca), ako pohľadávku I. triedy. Uvedená pohľadávka vznikla, podľa žalobcu, nezaplatením fakturovaných plnení vyplývajúcich zo zmluvy o obstaraní služieb medzi žalobcom a úpadcom zo dňa 31.1.2005.

Žalovaný vo vzťahu k žalobe uviedol, že žalobca síce vyfakturoval úpadcovi platby za poskytnuté služby, ale uvedené faktúry neobsahovali podklady, resp. výpočty, na základe ktorých žalobca dospel k fakturovanej sume. Pritom podľa zmluvy o poskytnutí služieb mal žalobca vyúčtovať rozdiel medzi zaplatenými zálohovými platbami a skutočnou spotrebou podľa preukázanej skutočnej spotreby, prípadne podľa veľkosti prenajatej plochy v pomere k celkovým plochám. Toto bola jeho povinnosť vo vzťahu k všetkým nájomcom. Zároveň žalovaný uviedol, že prehodnotí svoj postoj k žalobe, pokiaľ mu budú predložené podklady, z ktorých bude zrejmá skutočná spotreba vyúčtovaných médií a podklady, akým pomerom sú tieto médiá prepočítané na nájomcov vrátane odporcu.

Krajský súd ďalej v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že žalovaný pohľadávku žalobcu neskôr uznal, a to celkovo v sume 13 449,28 Sk. Žalobca zároveň doložil krajskému súdu doklady, z ktorých mal krajský súd preukázané, že nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný. Preto krajský súd priznal žalobcovi sumu v celej výške uplatnenej v žalobe.

O trovách konania krajský súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 OSP v prospech žalobcu, ktorý bol v konaní úspešný.

Proti rozsudku sa odvolal žalovaný v časti výroku o trovách konania. Ako žalovaný uviedol, žalobca si síce prihlásil sumu 51 066 Sk ako pohľadávku do konkurzného konania na majetok úpadcu, ale v prihláške neuviedol, ako dospel k uvedenej sume, resp. nedodal podklady, z ktorých by sa mohla posúdiť oprávnenosť jeho nároku. Z uvedeného dôvodu na prieskumnom pojednávaní nemohol žalovaný uznať pohľadávku žalobcu ako nespornú, keďže sa žiadne podklady k uvedenej sume nenachádzali ani v účtovníctve úpadcu. Žalobca príslušné podklady doručil až dodatočne, a to po podaní žaloby. Podľa názoru žalovaného, k žalobe však vôbec nemuselo dôjsť, keby samotná prihláška pohľadávky žalobcu bola obsahovo a formálne perfektná. O trovách konania teda krajský súd rozhodol nesprávne. Na základe uvedeného preto žalovaný žiada, aby odvolací súd vydal rozhodnutie, ktorým zaviazne navrhovateľa znášať trovy konania zo svojho.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, prejednal odvolanie žalovaného podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. f/ OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V danej veci, ako už bolo uvedené, išlo o incidenčné konanie, v ktorom mal žalobca plný úspech a súd o trovách konania preto rozhodol správne, keď rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP. Súd prizná účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vzhľadom na uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok krajského súdu v napadnutej časti o trovách konania podľa § 219 OSP, ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 OSP. Keďže úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli, neboli mu priznané.

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o u z n e s e n i u n i e j e p r í p u s t n é o d v o l a n i e .

V Bratislave dňa 24. apríla 2008

**JUDr. Margita F r i d o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: